

מימון ובנקאות

עדכוני חקיקה רגולציה ופסיקה

משרד גורניצקי | ינואר 2022

חברות וחברים יקרים,

אנו שמחים להציג בפניכם את הניוזלטר המשפטי בתחום המימון והבנקאות עבור חודש **ינואר 2022**. העדכון כולל סקירה תמציתית של החקיקה, הרגולציה והפסיקה המרכזיים לחודש זה בתחום המימון והבנקאות.

עו"ד אלי אליה, ראש תחום בנקאות ומימון
וצוות הניוזלטר המשפטי*

עדכוני חקיקה

1. פורסמה הצעת חוק לתיקון פקודת השותפויות (מס' 6), התשפ"ב-2022 (מיום 04.01.2022)

פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975 ("הפקודה") היא פקודה מנדטורית המבוססת על חוק השותפויות האנגלי. הפקודה פורסמה בנוסח חדש בשנת 1975 וממועד זה עברה שינויים ספורים. כך, למעשה, דיני השותפויות בישראל כמעט שלא השתנו מאז חקיקת הפקודה. השותפויות המוגבלות הפכו בעשורים האחרונים לצורת התאגדות נפוצה בתחומי ההייטק, קרנות הון סיכון, קרנות גידור וקרנות השקעה פרטית אחרות. ביום 9.1.2017 פורסם תזכיר חוק השותפויות שנועד לענות על הצורך של שוק השותפויות הישראלי במודל חקיקה מודרני, יעיל ונוח, המאמץ הסדרים הנפוצים בדיני השותפויות בעולם. בעקבות פרסום התזכיר התקבלו הערות ציבור רבות וקידום הליך החקיקה נמצא עדיין בבחינה.

בינתיים, מוצע בהצעת חוק זו להתאים ולעדכן הסדרים בפקודה הנוגעים לרישום שותפויות, כך שיתאמו לנהוג במדינות מפותחות בעולם ובמרשמים אחרים על פי החוק הישראלי, ולהתפתחויות הטכנולוגיות, וזאת במטרה להקל על רישומן של שותפויות בישראל. עיקר ההסדרים המוצעים בהצעת החוק הם: (א) הסכם השותפות המוגבלת - ביטול חובת מסירתו של הסכם השותפות המוגבלת לרשם וכן את החובה לקבל את אישור שר המשפטים על תיקונים ושינויים בו; (ב) ביטול חובת הפרסום ברשומות - מוצע לבטל את החובה הקיימת בפקודת השותפויות לפרסם הודעות שונות לגבי השותפות, ברשומות. זאת מאחר שכיום ניתן להשיג את תכלית הפומביות ביחס להודעות אלו גם באמצעים אחרים שהם עדכניים יותר ומכבידים פחות, הן מבחינת עלות והן מבחינת זמינות. מוצע אפוא לתת פומבי למידע זה באמצעות עיון בפנקס השותפויות שמנהל רשם השותפויות ובאמצעות העמדתו לעיון הציבור בתיק השותפות, וזאת בדומה לנהוג ביחס לחברות; (ג) השתתפות שותף מוגבל בניהול השותפות - כדי להגביר את הוודאות לגבי זכויותיו ומעמדו של שותף מוגבל, מוצע להסמיך את שר המשפטים לקבוע פעולות או סוגי פעולות ששותף מוגבל רשאי לנקוט, בלי שיראו בנקיטה בהן כהשתתפות בניהול מצידו באופן שעלול להטיל עליו אחריות לחובות השותפות.

2. פורסם תזכיר חוק הסדרת העיסוק בשירותי תשלום, התשפ"ב-2022 (מיום 10.01.2022)

ביום 3 ביוני 2015 הוקמה הוועדה להגברת התחרותיות בשירותים בנקאיים ופיננסיים נפוצים (הידועה בכינויה - ועדת שטרומ), שהתבקשה להמליץ על הגברת התחרותיות והפחתת הריכוזיות בתחום השירותים הבנקאיים והפיננסיים. הוועדה התמקדה בצורך בשינויים מבניים בתחומי השירותים הבנקאיים והשירותים הפיננסיים. לדעת הוועדה, הגברת התחרותיות בתחומים הנזכרים נסמכת על גישת "האיום התחרותי" הרואה באיום מצד גופים חוץ בנקאיים מפוקחים גורם מגביר תחרות מהותי. בכל הנוגע לתחום שירותי התשלום, הוועדה המליצה כי הסדרת פעילותם של גופים חוץ בנקאיים העוסקים במתן שירותי תשלום תתבסס על אסדרה בינלאומית בהלימה לדרישות הדירקטיבה האירופאית השנייה בדבר שירותי תשלום (ה-PSD 2) תוך התאמתה לשוק המקומי.

תזכיר זה מבקש לעגן בחקיקה את הסדרת העיסוק בשירותי התשלום הניתנים על ידי גופים חוץ בנקאיים. שירותים אלה, אשר עיסוק בהם יחייב רישיון ופיקוח מאת רשות ניירות ערך, כוללים, בין השאר: ייזום תשלום; מתן הוראת תשלום; סליקה של פעולת תשלום; הנפקה של אמצעי תשלום; העברת כספים למוטב ללא ניהול חשבון תשלום עבורו וכן ניהול חשבון תשלום המאפשר העברת תשלומים בעד מוצרים ושירותים. יצוין כי מדובר באסדרה של הפעילות המסורתית בתחום התשלומים האלקטרוניים והיא צפויה לעודד את התחרות בכך שתאפשר לגורמים חוץ בנקאיים להיכנס לתחום ולהתפתח בו לצד השחקנים הבנקאיים הקיימים.

3. פורסמה טיוטת צו להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות בישראל (תיקוני חקיקה) (שינוי השיעור והסכומים לעניין צמצום מסגרות אשראי לפי סעיף 9(ג) לחוק), התשפ"ב-2022 (מיום 13.01.2022)

ביום 31 בינואר 2017 פורסם ברשומות החוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות בישראל (תיקוני חקיקה), התשע"ז-2017 ("החוק"). במסגרת החוק תוקן חוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981, ונוסף בו סעיף שלפיו בנק בעל היקף פעילות רחב, קרי בנק ששווי נכסיו עולה על 20% משווי הנכסים של כלל הבנקים בישראל, לא יעסוק בתפעול, הנפקה וסליקה של עסקאות בכרטיסי חיוב. סעיף זה נועד להביא להפרדה בין הבנקים הגדולים לבין חברות כרטיסי האשראי שבבעלותם ולאפשר לחברות אלו להוות 'איום תחרותי' על המערכת הבנקאית בתחום האשראי הקמעונאי.

בעקבות התפשטות נגיף הקורונה, התקין שר האוצר, בהסכמת הנגיד ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת צו לתקופה מוגבלת של שנה שבמסגרתו צומצם היקף ההפחתה במסגרות האשראי כנדרש לפי סעיף 9(ג) לחוק ונקבע כי: (1) סך מסגרות האשראי בכרטיסי האשראי של לקוחות בנק בעל היקף פעילות רחב המנפיק כרטיסי חיוב, לא יעלה על 55% מסך מסגרות האשראי בכרטיסי האשראי של לקוחות הבנק כפי שהיה בשנת 2015 במקום 50% כקבוע היום; (2) בחישוב סך מסגרות האשראי כאמור, יובאו בחשבון מסגרות אשראי של לקוחות הבנק הגבוהות מ-7,500 שקלים חדשים במקום מ-5,000 שקלים חדשים כקבוע היום; (3) וכי לא תופחת מסגרת אשראי של לקוח לסכום נמוך מ-7,500 שקלים חדשים רק בשל האמור בסעיף זה, במקום לסכום הנמוך מ-5,000 שקלים חדשים כקבוע היום.

כעת, נוכח המשך השפעות הקורונה, מוצע להאריך את ההוראות הקיימות בשנה אחת נוספת. בנוסף, מוצע כי בשנה שלאחר מכן סך מסגרות האשראי בכרטיסי אשראי של לקוחות בנק בעל היקף פעילות רחב המנפיק כרטיסי חיוב, בכל שנה, לא יעלה על 51% מסך מסגרות האשראי בכרטיסי אשראי של לקוחות הבנק כפי שהיה בשנת 2015; כי בחישוב סך מסגרות האשראי כאמור, יובאו בחשבון מסגרות אשראי של לקוחות הבנק הגבוהות מ-8,500 שקלים חדשים, וכי לא תופחת מסגרת אשראי של לקוח לסכום נמוך מ-8,500 שקלים חדשים רק בשל האמור בסעיף.

4. טיוטת צו חדלות פירעון ושיקום כלכלי (הארכת התקופה הקובעת לעניין הגשת בקשה לעיכוב הליכים לשם גיבוש הסדר חוב – נגיף הקורונה החדש), התשפ"ב-2022 (מיום 24.01.2022)

מוצע להאריך בשישה חודשים נוספים את תוקפן של ההוראות המיוחדות שנחקקו במסגרת תיקון מס' 4 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 נוכח משבר הקורונה, כך שהוראות פרק א' לחלק י' לחוק האמור ימשיכו לעמוד בתוקפן עד ליום 17 בספטמבר 2022.

להרחבה ראו [עדכוני חקיקה, רגולציה ופסיקה | מימון ובנקאות | מרץ 2021](#)

5.

פורסם תזכיר חוק החברות (תיקון מס' ...)(מחיקה מינהלית ותיקונים נוספים), התשפ"ב- 2022 (מיום 24.01.2022)

תזכיר החוק נועד להגביר את מהימנות מרשם החברות ולקבוע הקלות ביחס לנטל הברורקרט. בהתאם לאמור מוצעים בתזכיר החוק מספר הסדרים: (א) להסמיך את רשם החברות לבצע מחיקה מינהלית של חברות לא פעילות ממרשם החברות; (ב) לבטל את החובה החלה מכוח סעיף 346(ב)(1) לחוק על חברת חוץ המקיימת מקום עסקים בישראל להגיש לרשם, כחלק מהבקשה לרישומה, תרגום לעברית של מסמכי ההתאגדות שלה; (ג) להוסיף סמכות לרשם לשנות מען משרד רשום של חברה שיש יסוד להניח שאינו משמש כמענה בפועל של החברה; (ד) מוצע לקצר את פרק הזמן להגשת תביעת חוב בהליך פירוק מרצון ל-60 ימים ממועד פרסום הודעה לציבור בידי הרשם על פירוקה של החברה מרצון; (ה) לקבוע חובה להגיש דיווחים ומסמכים לרשם באופן מקוון בלבד, למעט אם הרשם, מטעמים מיוחדים, אפשר אחרת; וכן- (ו) לאפשר לחברה שתבחר בכך להודיע לרשם כי דיווחים שהיא מגישה לרשם לעניין בעלי מניות ודירקטורים יהוו את מרשם בעלי המניות ומרשם הדירקטורים שלה, באופן שייתר את הצורך לנהלם כמרשם נפרד במשרדי החברה ולהעמידם לעיון הציבור שם.

עדכוני רגולציה

1.

לאחר שבמשך 43 שנים לא קם בנק חדש בישראל, הושלם הליך ההקמה של הבנק הדיגיטלי (מיום 10.01.2021)

ל"זואן זירו הבנק הדיגיטלי בע"מ" ניתן רישיון מוגבל ביום 30 בדצמבר 2019, והוא היה כרוך בהשלמת ההיערכות הניהולית והתפעולית להקמת הבנק, הקמת מערכות מידע ותשתיות לרבות באמצעות לשכת שירותי המחשוב שקיבלה מענק מהמדינה, חיבור הבנק למערכות התשלומים והסליקה, חיבורו לכלים המוניטריים, השלמת ביצוע פיילוט וגיוס הון.

נגיד בנק ישראל והמפקח על הבנקים הודיעו לבנק במהלך חודש ינואר 2022 על אישור הנגיד להסיר את המגבלות מרישיון הבנק וזאת לאחר שהבנק השלים את העמידה באבני הדרך שנקבעו, לרבות גיוס הון בהיקף הנדרש, ולאחר שניתן על כך אישור המפקח על השלמת הליך ההקמה. בכך השלים הבנק את היערכותו ומעמדו הוא כמו של כל יתר הבנקים בישראל והוא מפוקח על ידי הפיקוח על הבנקים בבנק ישראל להבטחת יציבותו ולשם שמירה על כספי המפקידים בו.

2.

פורסמה עמדת הממונה על רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון בדבר גיבוש מדיניות רצויה בנושא ועדת השקעות עמיתים (מיום 31.01.2022)

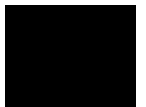
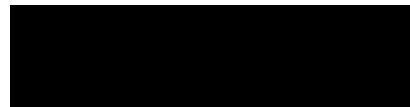
במהלך שני העשורים האחרונים, התחוללו תמורות משמעותיות בזירת ניהול ההשקעות בה פועלים הגופים המוסדיים בישראל. אולם, ממועד אסדרת פעילותה של ועדת ההשקעות, האמונה על השקעת כספי העמיתים בקופות הגמל וקרנות הפנסיה ועל השקעת כספי המבוטחים בביטוח חיים תלויה תשואה, בראשית שנות האלפיים, לא עודכנו הוראות החוק המרכזיות, המגדירות את תפקידי הוועדה, הרכבה, חובות חבריה, כשירותם ודרכי מינויים.

על מנת להתאים את אסדרת פעילותן של ועדות ההשקעה לשינויים שחלו, רשות שוק ההון, ביטוח וחסכון פרסמה עמדה המפרטת את השינויים הנדרשים, לשיטתה בהגדרת מטרותיה, תפקידיה ופעילותה של ועדת השקעות, וכנגזרת גם בהרכבה ובכשירות חבריה. בקצרה, העמדה מפרטת שלושה היבטים מרכזיים שנדרש להתאים לתמורות שהתחוללו בתחום:

(א) תפקידה של ועדת ההשקעות כגורם המפקח על ניהול ההשקעות – שימת דגש על תפקידה של הוועדה כגורם המפקח על ניהול ההשקעות על-ידי המשקיע המוסדי, שאינו מעורב בניהול ההשקעות עצמן. בנוסף, הוועדה תהיה אחראית באופן עצמאי ובלעדי על גיבוש מדיניות ההצבעות של המשקיע המוסדי באסיפות הכלליות, ועל קבלת ההחלטות כיצד להצביע באסיפות האמורות, כך שההחלטות ישקפו את טובתם של החוסכים בלבד.

(ב) חיזוק עצמאותם ואי תלותם של חברי הוועדה – על חברי הוועדה להיות עצמאיים ובלתי תלויים באופן מוחלט. לפיכך מוצע כי כל חברי הוועדה יהיו "נציגים בלתי תלויים" - ללא זיקה למחזיקים מהותיים באמצעי שליטה בגוף המוסדי, ובכללם בעלי שליטה, וללא זיקה לגוף המוסדי ולנושאי משרה שמכהנים בו. בהתאם לאמור, מוצע כי מינוי חברי הוועדה יבוצע בהליך הדומה להצעת דירקטורים במבטח ללא שולט, בהתאמות המחויבות, כך שמועמדים לכהונה כחברי ועדת השקעות עמיתים ייבחרו על ידי ועדה ציבורית.

(ג) התאמת תנאי הכשירות המקצועית של חברי הוועדה – מוצע להעלות את רף הדרישות שבו יידרשו חברי הוועדה לעמוד. כך למשל, חברי הוועדה יידרשו לניסיון של לפחות חמש שנים בתחום, חלף הדרישה הנוכחית, שמסתפקת בשנתיים.

עדכוני פסיקה

עליון

1. עא 7461/19 ניסים יניב נ' יצחק ארביב (בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, בפני כבוד השופטים נ' סולברג, ד' ברק-ארז וע' ברון, ניתן ביום 30.12.2021)

השורה התחתונה:

- בהיעדר הבחנה בלשון ההסכם בין סוגים שונים של הלוואות בעלים, אין מקום לתת קדימות לפירעון הלוואה מסוג אחד על פני פירעון הלוואה מסוג אחר.
- יש לשלם את סכום הפירעון בתוספת הפרשי הצמדה וריבית עד מועד הפירעון בפועל (ולא רק עד ליום הגשת התביעה).
- הכלל הוא כי הריבית המוסכמת תחול גם בתקופת הפיגור, ועל מנת שייקבע כי בתקופה זו תחול ריבית נמוכה מהריבית המוסכמת, יש להראות כי נסיבות המקרה מלמדות על כך שזו הייתה כוונת הצדדים.

פסק הדין בקצרה:

- חברת פארק הקרח אילת בע"מ התקשרה בהסכם הלוואת בעלים נושאת ריבית שנתית בשיעור 6% וצמודה למדד המחירים לצרכן, כנגד הקצאת מניות. בהסכם נקבע כי הלוואה תיפרע **במקביל** לפירעון הלוואות בעלים אחרות בחברה, **באופן יחסי** וללא כל קדימות שהיא.
- עם זאת, החברה פרעה רק הלוואות בעלים מסוג אחד (הלוואות כספיות) ולא פרעה הלוואות בעלים מסוג אחר (הלוואות שניתנו כנגד מניות – הלוואות הון).
- בית המשפט המחוזי **קיבל את תביעת הבעלים שהלוואותיהם לא נפרעו**, וקבע כי סכום ההחזר **יכלול את הריבית השנתית המוסכמת (6%) והצמדת הסכומים למדד המחירים לצרכן**, לגבי כל הלוואה והלוואה **עד ליום הגשת התביעה**. על כך הוגש ערעור וערעור שכנגד לבית המשפט העליון.
- בית המשפט העליון קבע **שההסכם אינו מבחין בין הלוואות השונות** והיה על החברה לפרוע את הלוואות במקביל וללא מתן עדיפות להלוואות הכספיות דווקא.
- בית המשפט גם דחה את הטענה לפיה פירעון הלוואות היה צריך להיעשות בהתאם לחלקו היחסי של כל צד בהון המניות, ולא בהתאם לשיעורן היחסי של הלוואות הבעלים שנתן כל צד מתוך כלל הלוואות, וזאת בהיעדר אינדיקציה לכך בהסכם.
- ביחס לתקופת חישוב הפרשי הצמדה וריבית, בית המשפט קבע כי **סכום הפירעון ישולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית עד מועד הפירעון בפועל (ולא רק עד ליום הגשת התביעה)**, אחרת הדבר יציב את המערערים שכנגד במצב נחות מזה שבו היו נתונים לו הלוואות הבעלים שניתנו על ידם היו נפרעות כקבוע בהסכם.
- באשר לסוג הריבית שתחול, נקבע כי **הכלל הוא כי הריבית המוסכמת תחול גם בתקופת הפיגור, ועל מנת שייקבע כי בתקופה זו תחול ריבית נמוכה מהריבית המוסכמת, יש להראות כי נסיבות המקרה מלמדות על כך שזו הייתה כוונת הצדדים**. משלא הוכחו נסיבות כאמור, נקבע כי אין מקום לסטות מהכלל שלפיו הריבית המוסכמת תמשיך לחול גם בתקופת הפיגור.

2.

עא 7496/21 ליאב יזמות וניהול פרויקטים בע"מ נ' י.מ. האחים שמואלי בע"מ (בית המשפט העליון כשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, בפני כבוד השופטים ד' מינץ, י' וילנר וא' שטיין, ניתן ביום 03.01.2022)

השורה התחתונה:

ביהמ"ש קובע לאור סעיפים 2 ו-9(א) לחוק חדלות פירעון כי נושה של חברה, תהא נשייתו אשר תהא ובכל סכום שתהא, רשאי להגיש בקשה למתן צו לפתיחת הליכים, במידה ויצליח להוכיח לביהמ"ש שהחברה נמצאת במצב כלכלי אשר לא מאפשר לה לשלם את חובותיה במועד. כלומר, **חוק חדלות פירעון אינו קובע "סכום מינימום" להגשת בקשה למתן צו לפתיחת הליכים.**

פסק הדין בקצרה:

- המשיבים הגישו בקשה למתן צו לפתיחת הליכים כנגד חברת ליאב יזמות ניהול פרויקטים בע"מ ("**החברה**"). לטענת הנושים בבקשה למתן הצו, סך כל החובות שהחברה חבה להם לכלל הנושים עולה על 300,000 ש"ח. לפיכך לטענתם מתקיימת ביחס לחברה חזקת חדלות פירעון מכוח שילובם של סעיפים 10(א)(1) ו-10(ד)(1) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 ("**חוק חדל"פ**" או "**החוק**"). סעיפים אלו קובעים כי במקרה בו התאגיד חב לנושה או לנושים שפתחו את ההליך חוב הגבוה מסכום כולל של 74,779.80 ש"ח קמה חזקת חדלות פירעון. בהתאם לכך קבע ביהמ"ש קמא כי החברה היא חדלת פירעון ולפיכך יש לקבל את הבקשה למתן צו לפתיחת הליכים ומינה נאמן נכסי החברה. על החלטה זו של ביהמ"ש הוגש הערעור.

• טענתה העיקרית של החברה בערעור היא כי בהתאם להוראות ס' 9 לחוק, הדרך היחידה להוכחות חדלות פירעון של חברה הינה באמצעות אחת החזקות האמורות בס' 10 לחוק. לכן טענה החברה כי רק נושה או נושים שבידם חוב הגבוה מהסכום הנקוב בס' 10(א) לחוק (74,779.80 ש"ח) רשאים לפתוח בהליך חדלות פירעון כנגד החברה. במקרה זה החוב לנושים הספציפיים שפתחו בהליך כנגד החברה לא חצה את רף זה ולכן לטענתה הם לא היו רשאים להגיש בקשה למתן צו לפתיחת הליכים כנגדה.

• **ביהמ"ש החליט לדחות את פרשנות החברה לפיה חוק חדל"פ קובע שרק נושה או נושים אשר חובם עולה כדי "סכום המינימום" רשאים לפנות בבקשה למתן צו לפתיחת הליכים, וקבע שפרשנות זו מנוגדת להוראות החוק.** ביהמ"ש משתמש בסעיפים 2 ו-9(א) לחוק כדי לבסס את טענתו. ס' 2 לחוק קובע כי "חדלות פירעון היא מצב כלכלי שבו חייב אינו יכול לשלם את חובותיו במועדם...". ס' 9(א) לחוק קובע כי "נושה של תאגיד רשאי להגיש בקשה לצו פתיחת הליכים אם התאגיד נמצא בחדלות פירעון; הוכחת חדלות פירעון של התאגיד יכול שתיעשה באמצעות חזקה מהחזקות שבסעיף 10". מסעיפים אלו למד ביהמ"ש כי נושה רשאי להגיש בקשה לצו פתיחת הליכים ללא תלות בסכום נשייתו, כל עוד יצליח להוכיח כי התאגיד חדל פירעון, כלומר נמצא במצב כלכלי שבו אינו יכול לשלם את חובותיו במועדם. ביהמ"ש מדגיש כי החזקות המנויות בס' 10 לחוק הן דרך אפשרית להוכחת חדלות פירעון אך הן אינן הדרך הבלעדית.

• ביהמ"ש מציין כי בעניין הבקשה למתן הצו, ביהמ"ש קמא בחן את היותה של החברה בחדלות פירעון לאור הוראות ס' 9 לחוק וזאת לפי מספר טעמים אשר בכל אחד מהם יש כדי להוכיח טענה זו. לעניין השימוש בחזקה שבס' 10(א)1 אכן השימוש בה נעשה ביחס לכלל חובות החברה ולא רק ביחס לחובות הנושים המבקשים את הצו כפי שקובע הסעיף. אולם לאור העובדה שמדובר בטעם אחד שגם בהיעדרו הוכח כי החברה חדלת פירעון, ולאור כך שביהמ"ש קמא הבהיר שהשימוש בחזקה נעשה כחלק מהבחינה הכללית של שאלת חדלות הפירעון, הרי שאין בכך כדי לפגום בהחלטה בדבר היותה של החברה בחדלות פירעון.

• לאור כל האמור לעיל, **ביהמ"ש דוחה את טענת הערעור וקובע כי לא נפל כל פגם בקביעתו העובדתית של ביהמ"ש קמא כי החברה חדלת פירעון.**

• סוגיה נוספת שעולה מפסק הדין היא **כי ההלכה לפיה בעל מניות אינו רשאי להגיש ערעור על החלטת בדבר מתן צו לפתיחת הליכים, אינה שוללת את האפשרות מאורגנים בחברה להגיש ערעור על החלטה זו.** על אף ס' 43 לחוק לפיו בעת מינוי נאמן לחברה יעברו לידיו כלל סמכויות אורגני החברה, מבהיר ביהמ"ש כי **מדובר בכלל הסמכויות למעט הסמכות להגיש ערעור על עצם ההחלטה בדבר מתן צו לפתיחת הליכים.**

